

op de Kamer van Schieland vertoefde, is juist met de twee gevangenen op den toren gevlucht, doch heeft Annetgen omdat zij, kreupel als zij is, niet kan loopen daar met Styntgen moeten achter laten. Zoo worden de twee vrouwen gevonden en door Claes van Amsterdam met zijn vrienden natuurlijk onverwijld naar buiten gebracht. Doch nu moet men ook de twee Antwerpenaren hebben. Terwijl Pieter Jans Proper en anderen zich te goed doen aan een vat bier en wat visch en straks onder aanvoering van Jan Thonisz. en Jan Berkhoutsz., twee Rotterdamsche lijndraaiers, de bierkelder van het stadhuis wordt geplunderd, wijst Michiel Michielsz. alias Pot (1) den weg tot den toren. Onder bedreiging van allen te vermoorden en den toren in brand te steken eischen zij Evert Nauts en Pieter van Eynoven. Eenige oogenblikken later zien ook deze gevangenen zich in vrijheid gesteld.

Nog niet voldaan, beginnen de oproermakers nu om den beul en den Baljuw te schreeuwen, doch op het zeggen der dienaren, dat de Heeren en de beul al lang weg zijn, trekken zij af. Behalve de plundering van den bierkelder, het insmijten van eenige glasruiten en het openloopen van de achterdeur was aan het stadhuis geen schade gedaan.

Inmiddels zaten de Heeren nog altijd op den toren, een verdieping hooger dan de gerechtsdienaren. Hun positie was verre van aangenaam. Onder hen was een stilzwijgen alsof zij in een klooster waren en hoewel geen hunner dien dag nog veel gebruikt had en het etensuur al lang verstreken was, zou niemand, ook al had hij op den toren een welvoorzien disch voor zich gehad, er veel eer aan hebben gedaan, — zoo spot een berichtgever (2).

---

(1) Hoog, bl. 239.

(2) Zie de Memorie bij van Braght, bl. 194.